

at faa dette Ord rettet, behøve vi sandelig ikke at lade Forslaget gaa i Udvalg. Jeg skal samtidig pege paa, at naar der i § 6, sidste Linje, staar „Lov Nr. 96 af 25. Maj“, da er dette en Fejl, idet der skulde staa „23. Maj“.

I øvrigt skal jeg udtale min Glæde over, at de fleste ærede Talere have fremsat Ønske om at undgaa Udvalg. Dersom Udvalg kunde undgaas, tror jeg, Sagen vilde være overmaade vel tjent dermed, for saa vidt de Herrer, der have udtalt sig, ere et Udtryk for den Stemning, der kan antages at være til Stede i dette høje Ting.

Schack: Jeg skal sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at jeg med Glæde frafalder Kravet om Nedsættelse af Udvalg, naar det ønskes af Flertallet her i Tinget.

Formanden: Jeg beklager, at man er kommen saa stærkt ind paa at forhandle om Udvalgs Nedsættelse. Denne Forhandling kan først finde Sted, efter at selve Lovforslagets Behandling er tilendebragt.

Schack: Det glæder mig, at den ærede Ordfører vil gaa med til at forandre Ordet „uarbejdsdygtige“ til „arbejdsudygtige“. Men det forundrer mig, at han siger, at han ikke er enig med mig, thi „arbejdsudygtig“ er et godt dansk Ord, hvorimod „uarbejdsdygtig“ ikke er noget dansk Ord, men et forkert Ord, der har indsneget sig ved daarlig Sprogbrug.

Carl Hansen: Jeg vil gerne vare mig imod den Opfattelse, som adskillige ærede Medlemmer have givet Udtryk, at jeg skulde have udtalt mig uvilligt overfor dette Forslag. Det har jeg ingenlunde. Jeg har tværtimod sagt, at den Tanke, der laa bag det, havde min fuldkomne Anerkendelse, jeg kunde særdeles godt slutte mig til den. Det, jeg ankede over, var, at man ikke her var gaaet videre ad farbare Veje, samt navnlig det, at Lovforslaget, hvis det vedtoges i Huj og Hast i Samlingens Slutning, ikke vilde komme til at virke. Sagen er den, som jeg har nævnt, at vi have ikke disse Plejehjem til at optage den Art Patienter. Det er rigtigt nok, at der er stor Trang, som det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) før sagde, men denne Trang er ikke vokset frem nu ved dette Lovforslags Fremkomst. Den har været til Stede længe; alle vi, der have haft med Syge-

kassesager og kommunale Sager at gøre, have jo kendt den i Aarevis. Men naar Trangen har været til Stede saa længe; hvorfor have da de kommunale Raad ikke udvidet Sygehusene og taget denne Side af Sygehusbehandlingen op ogsaa. Sagen maa jo virkelig være den, at Trangen ikke er bleven saa stor, at de kommunale Raad af denne Trang ere blevne tvungne ind paa denne Vej. Jeg tror, at Forslagets Fremkomst vil fremme Arbejdet paa denne Sag. Men naar ikke en Gang Københavns Kommune, som har de bedst indrettede Sygehusforhold — det gaar jeg ud fra — har følt, at Trangen var til Stede i en saadan Grad, at de have søgt at afhjælpe den, saa tror jeg ikke, man kan vente, at man saadan uden videre, saa snart vi vedtage denne Lov, skulle oprette en hel Mængde Hjem paa Grundlag af denne Lov, saa meget mindre som Loven jo slet ikke indeholder nogen som helst Præmie for Oprettelsen af disse Hjem. Man vil altsaa ikke naa at faa Loven sat i Værk alene ved at vedtage den. Det vil, som jeg før sagde, blive en Papirlov indtil disse Hjem komme.

Jeg tror, at Kommunerne maa tage denne Sag op, det er den eneste rigtige Vej, og naar jeg siger, at Sygekasserne saa maatte udvides til ogsaa at tage sig af de kronisk syge, saa forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) kunde sige, at det kunde han aldeles ikke gaa ind paa, fordi Sygekasserne vare Forsikringsinstitutioner. Thi hvorfor skulde man ikke kunne forsikre sig mod kroniske Sygdomme? Jeg mener netop, at det er Tanken i Sygekasseloven, at Sygekasserne i det hele taget bør omfatte alle Sygdomstilfælde, ogsaa de kroniske, og jeg mente i Grunden, man var enig om det her i denne Sal, at naar vi skulle revidere Sygekasseloven, maa vi søge at udvide den ogsaa til de kroniske Sygdomme. Saadan har jeg forstaaet det.

Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) argumenterer for Resten paa en ganske mærkelig Maade, men det maa vel forklares — jeg kan ikke se Forklaringen anderledes — paa den Maade, at han maa have været optaget her i Salen eller udenfor Salen, da jeg talte. For han sagde, at de Rettelser, jeg ønskede indførte i Loven, vilde saa langt fra være Forbedringer i Loven, at de vilde gøre den ringere. Jeg omtalte kun en eneste Rettelse, og den er sandelig nødvendig, for jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem, som jo er Medforslagsstiller, vil fortolke Bestemmelsen i